

Otrdiena, 2017. gada 14. marta

P8_TA(2017)0074

Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu

Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. marta rezolūcija par to, kā tiek piemērota Padomes Direktīva 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu (2016/2012(INI))

(2018/C 263/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 19. panta 1. punktu un 260. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 1. protokolu par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par to, kā tiek piemērota Padomes Direktīva 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu (COM(2015)0190),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 22. decembra pamatnostādnes par Padomes Direktīvas 2004/113/EK piemērošanu apdrošināšanai, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumu lietā C-236/09 (*Test-Achats*) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2011. gada 1. marta spriedumu lietā C-236/09 (*Test-Achats*) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvenciju) un tās 3. pantu, kurā dzimums definēts kā "sociālās lomas, uzvedība, nodarbošanās un īpašības, ko konkrēta sabiedrība uzskata par atbilstošām sievietēm un vīriešiem",
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Eiropas sadarbīgās ekonomikas programma" (COM(2016)0356),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2017. gada janvārī veikto Eiropas Īstenošanas novērtējuma pētījumu par vīriešu un sieviešu vienlīdzīgu pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai — Direktīva 2004/113/EK ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2014. gada novembra *Equinet* ziņojumu "*Equality Bodies and the Gender Goods and Services Directive*" ("Līdztiesības iestādes un sieviešu un vīriešu preču un pakalpojumu direktīva"),
- ņemot vērā Eiropas Juridisko ekspertu tīkla dzimumu līdztiesības jomā 2014. gada ziņojumu "*Gender Equality Law in 33 European Countries: How are EU rules transposed into national law?*" ("Noteikumi par dzimumu līdztiesību 33 Eiropas valstīs. Kā ES noteikumi tiek transponēti dalībvalstu tiesību aktos"),

⁽¹⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁽²⁾ OV C 11, 13.1.2012., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 130, 30.4.2011., 4. lpp.

⁽⁴⁾ PE 593.787

Otrdiena, 2017. gada 14. marta

- ņemot vērā Eiropas Juridisko ekspertu tīkla dzimumu līdztiesības jomā 2009. gada jūlija ziņojumu “*Sex Discrimination in the Access to and Supply of Goods and Services and the Transposition of Directive 2004/113/EC*” (“Diskriminācija dzimuma dēļ attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu un Direktīvas 2004/113/EK transponēšana”),
 - ņemot vērā ES Tiesas nolēmumu lietā C-13/94 par to, ka tiesības uz nediskrimināciju dzimuma dēļ var ietvert tiesības uz nediskrimināciju personas dzimuma maiņas dēļ⁽¹⁾, kā arī preču un pakalpojumu jomā ES Pamattiesību aģentūras 2014. gadā veikto pētījumu par LGBTI un tās ziņojumu “*Professionally speaking: challenges to achieving equality for LGBT people*” (“Profesionāļu viedoklis: problēmas saistībā ar līdztiesības nodrošināšanu LGBT”),
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426) un Parlamenta 2009. gada 2. aprīļa nostāju attiecībā uz to⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2016. gada 19. janvāra rezolūciju par ārējiem faktoriem, kas rada šķēršļus Eiropas sieviešu uzņēmējdarbībai⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Transporta un tūrisma komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A8-0043/2017),
- A. tā kā tiešās un netiešās dzimumu diskriminācijas apkarošana preču un pakalpojumu jomā ir būtiska sieviešu un vīriešu vienlīdzības principa daļa, kas ir Eiropas Savienības pamatvērtība, un tā kā gan Līgumos, gan Pamattiesību hartā ir aizliegta jebkāda diskriminācija dzimuma dēļ un ir prasīts visās jomās un visās ES dalībvalstīs nodrošināt sieviešu un vīriešu vienlīdzību;
- B. tā kā ar Direktīvu 2004/113/EK (turpmāk — direktīva) paplašina tā principa piemērošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, to attiecinot ne tikai uz nodarbinātību un darba tirgu, bet arī uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu;
- C. tā kā minētā direktīva aizliedz gan tiešu, gan netiešu diskrimināciju dzimuma dēļ attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, kuri publiski pieejami gan valsts, gan privātajā sektorā;
- D. tā kā šī direktīva ir piemērojama visām precēm un pakalpojumiem, kurus sniedz par maksu LESD 57. panta nozīmē un saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas (ES Tiesas) attiecīgo judikatūru; tā kā pakalpojumu saņēmējiem nav obligāti jānodrošina atlīdzība un to var nodrošināt kā netiešu maksājumu bez nepieciešamības obligāti iesaistīt pakalpojuma saņēmēju;
- E. tā kā direktīvas darbības jomā neietilpst plašsaziņas līdzekļu un reklāmas nozare, ar izglītību saistīti pakalpojumi un tādi pakalpojumi, kurus sniedz privātajā sfērā; tā kā dalībvalstīm ir likumdošanas kompetence attiecībā uz sieviešu un vīriešu vienlīdzības aizsardzību citās jomās, un tā kā dažos gadījumos valsts tiesību akti pārsniedz direktīvā noteikto, aptverot diskrimināciju starp vīriešiem un sievietēm plašsaziņas līdzekļu, reklāmas un izglītības jomās;
- F. tā kā šī direktīva ir transponēta visu 28 dalībvalstu tiesību aktos; tā kā saskaņā ar Komisijas ziņojumu 2015. gadā ar sešām dalībvalstīm joprojām notika intensīvs dialogs par pietiekamu direktīvas īstenošanu;

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:1996:170. Sk. arī Kopīgo Padomes un Komisijas paziņojumu, papildinājums darba iznākumam attiecībā uz priekšlikumu Padomes direktīvai, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu (st.15622/04 ADD 1).

⁽²⁾ OV C 137 E, 27.5. 2010., 68. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0007.

Otrdiena, 2017. gada 14. marta

- G. tā kā ar ES Tiesas *Test-Achats* nolēmumu tika pasludināts, ka direktīvas 5. panta 2. punkts neļauj sasniegt mērķi par vienlīdzīgas attieksmes nodrošināšanu pret sievietēm un vīriešiem; tā kā minētais noteikums tika pasludināts par spēkā neesošu no 2012. gada 21. decembra un tāpēc visās dalībvalstīs ir jāievieš dzimumiem vienlīdzīgas apdrošināšanas prēmijas un pabalsti;
- H. tā kā galvenās problemātiskās jomas direktīvas īstenošanā ir pārāk šaura izpratne par preču un pakalpojumu jēdzienu, plašie un dažkārt neskaidrie nevienlīdzīgas attieksmes pamatojumi, balstoties uz direktīvas 4. panta 5. punktu, un nepietiekama sieviešu aizsardzība maternitātes un grūtniecības laikā;
- I. tā kā, aizliedzot diskrimināciju, ir svarīgi ievērot citas pamattiesības un pamatbrīvības, tostarp privātās dzīves aizsardzību un šajā kontekstā veikto darījumu aizsardzību, kā arī reliģijas brīvību;
- J. tā kā 2008. gadā ierosinātā Vienlīdzīgas attieksmes direktīva paplašinātu aizsardzību darba tirgū pret diskrimināciju reliģijas vai ticības, vecuma, invaliditātes un seksuālās orientācijas dēļ un aptvertu sociālo aizsardzību, tostarp sociālo nodrošinājumu un veselības aprūpi, sociālos pabalstus, izglītību un pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu; tā kā Padome līdz šim nav pieņēmusi savu nostāju par šo priekšlikumu direktīvai;
- K. tā kā — lai arī nesenais Komisijas paziņojums “Eiropas sadarbīgās ekonomikas programma” ir labs sākumpunkts, lai šo nozari veicinātu un efektīvi regulētu, šīs jomas turpmākajā analizē un ieteikumos ir jāiekļauj dzimumu līdztiesības perspektīva un jāatspoguļo šīs direktīvas noteikumi;
- L. tā kā direktīvas pilna potenciāla īstenošana ir atkarīga no efektīvas un konsekventas dzimumu līdztiesības ieviešanas visās nozarēs, uz kurām tā attiecas;
- M. tā kā Eiropas Līdztiesības veicināšanas struktūru tīkla darbam ir svarīga nozīme ar vienlīdzīgas attieksmes nodrošināšanu saistītu tiesību aktu ieviešanas uzlabošanā, sadarbības palielināšanā un labākās prakses apmaiņas veicināšanā starp nacionālajām līdztiesības struktūrām visā ES,

Vispārīgi apsvērumi

1. pauzē bažas par to, ka direktīvas piemērošana nav saskaņota un tā netiek vienādi piemērota visās dalībvalstīs, un, neskatoties uz sasniegto progresu šajā jomā, tās īstenošanā joprojām pastāv problēmas un trūkumi, kas nekavējoties ir jānovērš dažās dalībvalstīs un konkrētās nozarēs; aicina Komisiju par prioritāti sarunās ar dalībvalstīm noteikt joprojām esošo trūkumu novēršanu direktīvas īstenošanā; uzsver dalībvalstu svarīgo nozīmi ES tiesību aktu un politikas virzienu īstenošanā un ierosina, ka, lai pilnībā īstenotu šo direktīvu, varētu būt nepieciešams lielāks reģionālo un vietējo iestāžu atbalsts, sadarbība ar pilsonisko sabiedrību un dalībvalstu norādījumi nozarei;
2. norāda, ka pēc pirmā ziņojuma 2009. gadā Komisija ar lielu kavēšanos ir iesniegusi ziņojumu par direktīvas piemērošanu;
3. atzīmē — lai gan Komisijas ziņojumā ir teikts, ka nav pamanītas kādas konkrētas grūtības vairāku direktīvas noteikumu īstenošanā, šā apgalvojuma pamatā ir tikai daži paziņotie diskriminācijas gadījumi, ka kopumā ir ļoti maz informācijas un ka datu vākšana šajā jomā dalībvalstu līmenī ievērojami atšķiras;
4. uzsver, ka viens no uzdevumiem, kas jārisina dažās dalībvalstīs, ir nepietiekama politikas veidotāju, pakalpojumu sniedzēju un iedzīvotāju informētība par direktīvā noteiktajām iedzīvotāju tiesībām un aizsardzību; norāda, ka, trūkstot sabiedrības zināšanām un informētībai par direktīvu un tās noteikumiem, tiek iesniegts mazāks skaits sūdzību par dzimumu diskrimināciju; aicina dalībvalstis, Komisiju un attiecīgās ieinteresētās personas, iespējams, sadarbībā ar patērētāju aizsardzības organizācijām palielināt informētību par direktīvas noteikumiem, tādējādi uzlabojot izpratni par to, cik svarīgi ir nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi preču un pakalpojumu jomā;

Otrdiena, 2017. gada 14. marta

5. norāda, ka tikai dažas dalībvalstis ir ziņojušas par tādu konkrētu noteikumu esamību, kas izraisa pozitīvu rīcību; aicina dalībvalstis atbilstoši tam, kā noteikts šajā direktīvā, labāk integrēt un veicināt nosacījumus pozitīvai rīcībai, kuras pamatā ir leģitīms mērķis un ar kuru mēģina nepieļaut vai kompensēt uz dzimumu balstītu nevienlīdzību;

Apdrošināšanas, banku un finanšu nozares

6. atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstis *Test-Achats* nolēmumu īsteno valsts tiesību aktos un ka valsts tiesību akti tiek grozīti juridiski saistošā veidā; norāda, ka joprojām pastāv problēmas saistībā ar valsts tiesību aktu atbilstību nolējumam, piemēram, saistībā ar medicīniskās apdrošināšanas shēmām un saistībā ar pilnīgu diskriminācijas izskaušanu pret sievietēm grūtniecības un maternitātes dēļ;

7. uzsver ar nolēmumu panākto vienlīdzību attiecībā uz pensijām un to, ka ar šo nolēmumu tika aizliegts apdrošināšanas līgumos ietvert tādu aktuāros faktorus, kuri atšķiras atkarībā no personas dzimuma, un ka privātajās apdrošināšanas shēmās obligāti jāparedz abiem dzimumiem vienlīdzīgas apdrošināšanas prēmijas un pabalsti; norāda — lai gan šis nolēmums attiecas tikai uz privātajām shēmām, abu dzimumu vienlīdzības noteikuma attiecināšanu uz pensijām var uzskatīt par labu praksi vīriešu un sieviešu pensiju atšķirības samazināšanas ziņā; atzinīgi vērtē dažu dalībvalstu lēmumu pārsniegt nolēmuma darbības jomu, attiecinot abu dzimumu vienlīdzības noteikumu arī uz citiem apdrošināšanas un pensiju veidiem, tostarp arodpensiju shēmām, lai šajās jomās nodrošinātu sieviešu un vīriešu vienlīdzību; mudina citas dalībvalstis attiecīgos gadījumos apsvērt sekot šim piemēram;

8. uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt pareizu un pilnīgu nolēmuma īstenošanu; aicina Komisiju ar periodiskiem ziņojumiem uzraudzīt šo noteikumu ievērošanu dalībvalstīs, lai nodrošinātu, ka visas nepilnības tiek novērstas;

9. uzsver, ka direktīvā ir skaidri noteikts aizliegums izmantot grūtniecību un maternitāti kā iemeslu, lai aprēķinātu atšķirīgas apdrošināšanas prēmijas un citus saistītos finanšu pakalpojumus; aicina dalībvalstis šajā jomā pielikt lielākas pūles un uzlabot skaidrību grūtnieču tiesību un labklājības aizsardzībā, lai aizsargātu viņas pret nepamatotām izmaksām saistībā ar grūtniecību, jo grūtniecēm nebūtu jāsedz augstākas izmaksas tikai tāpēc, ka viņas ir grūtnieces, un palielināt pakalpojumu sniedzēju informētību par grūtniecēm pienākošos īpašo aizsardzību; jo īpaši uzsver, ka ir jānodrošina, lai pārejas periodi dažādos apdrošināšanas veidos, jo īpaši medicīniskajā apdrošināšanā, neietekmētu grūtnieču tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi visā grūtniecības laikā;

10. atkārtoti norāda, ka tiesībās uz nediskrimināciju dzimuma dēļ var ietvert tiesības uz nediskrimināciju personas dzimuma maiņas dēļ⁽¹⁾, un aicina Komisiju nodrošināt, lai sievietes un vīrieši tiktu aizsargāti pret diskrimināciju šo iemeslu dēļ; uzsver, ka direktīvā šajā sakarā ir noteikta aizsardzība un ka dalībvalstis savos tiesību aktos var ietvert vēl sīkākus noteikumus; šajā sakarā norāda, ka 13 dalībvalstis vēl nav pieņēmušas tiešās tiesību normas par transpersonu aizsardzību un ka viņas turpina saskarties ar diskrimināciju tādā jomā kā pieeja precēm un pakalpojumiem, preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, un norāda, ka minēto normu iekļaušana varētu sekmēt informētības palielināšanu par nediskriminācijas principu; aicina Komisiju savos turpmākajos ziņojumos par šīs direktīvas īstenošanu uzraudzīt diskrimināciju šo iemeslu dēļ;

11. pauž nožēlu par to, ka apdrošināšanas un banku nozarēs pret sievietēm joprojām tiek īstenota diskriminējoša prakse un diskriminējoša prakse saistībā ar viņu grūtniecību, maternitātes plāniem un maternitāti, ierobežojot pieeju pakalpojumiem;

12. norāda, ka sievietēm uzņēmējām ir grūtāk piekļūt finansējumam un tas varētu būt daļēji saistīts ar grūtībām izveidot pietiekamu kredītvēsturi un iegūt vadības pieredzi; aicina dalībvalstis sadarboties ar finanšu nozari, lai panāktu vīriešu un sieviešu vienlīdzību, nodrošinot ārstatniekiem un MVU kapitāla pieejamību; aicina tās apsvērt iespējas ieviest dzimumu līdztiesības perspektīvu struktūrās, kuras sniedz pārskatus par aizdevumu piešķiršanu, riska profilu izstrādē, ieguldījumu pilnvaru un personāla struktūru pielāgošanā, kā arī finanšu produktos; aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm un

⁽¹⁾ Kopīgais Padomes un Komisijas paziņojums, pielikums ar tiesvedības iznākumu attiecībā uz priekšlikumu Padomes direktīvai, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu.

Otrdiena, 2017. gada 14. marta

pieņemt efektīvus pasākumus ar praktiskiem piemēriem, lai nodrošinātu, ka ikvienam ir iespēja pilnībā un pareizi izmantot direktīvu kā efektīvu līdzekli, ar kuru aizsargā tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi visu preču un pakalpojumu pieejamības jomā;

13. prasa attiecībā uz sieviešu uzņēmējdarbību veidot holistisku pieeju, kuras mērķis ir veicināt un atbalstīt sievietes, viņām veidojot uzņēmējdarbības karjeru, atvieglot piekļuvi finansējumam un uzņēmējdarbības iespējām un radīt vidi, kas ļauj sievietēm īstenot savu potenciālu un kļūt par veiksmīgām uzņēmējām, nodrošinot cita starpā profesionālās un privātās dzīves saskaņošanu, bērnu aprūpes iestāžu pieejamību un īpaši pielāgotu apmācību;

Transporta nozare un publiskā telpa

14. atzīmē — lai arī uzmākšanās, tostarp seksuālas un uz dzimuma pamata veiktas uzmākšanās, aizliegums ir iekļauts valstu tiesību aktos, sievietes, kā arī transpersonas un interseksuālas personas joprojām sistemātiski un bieži saskaras ar nevienlīdzīgu attieksmi transportlīdzekļu izmantošanā un pastāv steidzama vajadzība veicināt preventīvus pasākumus pret uzmākšanos, tostarp uzlabot pakalpojumu sniedzēju informētību;

15. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt paraugprakses apmaiņu šajā jomā; prasa pievērsties tiem preventīvajiem pasākumiem, kuri atbilst sieviešu un vīriešu vienlīdzības principam, kā ieteikts, piemēram, Eiropas Padomes Konvencijā par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencijā), un kuri neierobežo sieviešu brīvības un koncentrējas galvenokārt uz vēršanos pret iespējamiem pārkāpumu izdarītājiem, nevis maina sieviešu kā iespējamo upuru uzvedību; norāda, ka Stambulas konvencijā ir noteikts, ka "galvenais veids, kā novērst vardarbību pret sievietēm, ir sieviešu un vīriešu līdztiesības *de jure* un *de facto* īstenošana", un tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju ievērot šo visaptverošo pieeju savos politikas virzienos, kuru mērķis ir izskaust vardarbību pret sievietēm, kā arī īstenot šajā direktīvā paredzētos uzmākšanās novēršanas noteikumus; aicina dalībvalstis, kuras vēl nav ratificējušas Stambulas konvenciju, to izdarīt un aicina Komisiju un Padomi paātrināt ES pievienošanas konvencijai;

16. uzsver, ka vecāki un mazu bērnu aprūpētāji joprojām saskaras ar fiziskas piekļuves barjerām un citiem šķēršļiem, piemēram, bērnu pārtikas galdīņu nepietiekamību pakalpojumu sniedzēju telpās; uzsver vajadzību aizsargāt māšu un tēvu tiesības uz vienlīdzīgām iespējām kopā ar bērniem uzturēties pakalpojumu sniedzēju telpās; akcentē, ka vienlīdzīga attieksme pret sievietēm un vīriešiem, kuri ir vecāki un mazu bērnu aprūpētāji, pakalpojumu pieejamības un izmantošanas jomā ir svarīgs aspekts, lai nodrošinātu dzimumu līdztiesību kopumā, jo tas sekmē sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu un kopēju atbildību par bērnu aprūpi; tādēļ aicina dalībvalstis palielināt pakalpojumu sniedzēju informētību par nepieciešamību to telpās iekārtot vienlīdzīgas un drošas telpas abu dzimumu vecākiem;

17. turklāt norāda, ka aprūpētājiem, galvenokārt sievietēm, ir īpašas vajadzības attiecībā uz pieejamību, un tādēļ saskaņā ar secinājumiem, kas izdarīti 2014. gadā Parīzē notikušajā Piektajā konferencē par problēmām, ar kurām saskaras sievietes transporta nozarē, mudina Komisiju izvērtēt visus šķēršļus un ierobežojumus, ar kuriem saskaras sievietes kā galvenās sabiedriskā transporta pakalpojumu izmantotājas, kā arī aprūpētāji kopumā; uzsver, ka, neraugoties uz šajā jomā veiktajiem pētījumiem, visai maz uzmanības ir pievērstas dzimumspecifiskiem politikas virzieniem transporta nozarē; atzīmē, ka dzimumsensitīvas perspektīvas integrēšana transporta līdzekļu un citu publisko telpu plānošanas un strukturēšanas agrīnos posmos, kā arī regulāri veikti dzimumu līdztiesības ietekmes novērtējumi ir laba un izmaksu ziņā efektīva prakse, lai likvidētu fiziskus ierobežojumus, kuri mazu bērnu vecākiem un aprūpētājiem mazina vienlīdzīgas pieejas iespējas;

18. norāda, ka visās dalībvalstīs joprojām pastāv nevienlīdzīga attieksme pret sievietēm maternitātes vai grūtniecības dēļ, tostarp pret sievietēm, kas vēlas pakalpojumu sniedzēju telpās barot bērnu ar krūti; uzskata, ka dalībvalstu līmenī ir jānostiprina un pilnībā jāīsteno direktīvā garantētā sieviešu aizsardzība pret diskrimināciju maternitātes un grūtniecības,

Otrdiena, 2017. gada 14. marta

tostarp barošanas ar krūti, dēļ; norāda, ka pakalpojumu sniedzējiem ir jāievēro direktīvas pamatprincipi un valsts tiesību akti, kuros tā ir transponēta;

19. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka sabiedriskā transporta līdzekļi un infrastruktūra ir vienlīdz pieejami un pielāgoti sievietēm un vīriešiem, turklāt ne tikai kā galalietotājiem un pasažieriem, bet arī kā šajā nozarē strādājošiem speciālistiem;

20. aicina Komisiju izvērtēt aviosabiedrību noteikumus par atļauju grūtniecēm lidot un par palīdzību viņām lidojumu laikā, un veikt pasākumus, lai aviosabiedrības nodrošinātu saskaņotu pieeju šim jautājumam;

21. aicina Padomi pieņemt Parlamenta nostāju par pasažieru tiesību regulu attiecībā uz lidostas pakalpojumu sniedzēju pienākumu atdot bērnu ratiņus pasažieriem uzreiz pēc izkāpšanas vai nodrošināt alternatīvus risinājumus, lai bērnus nebūtu jānes pa lidostas teritoriju līdz bagāžas saņemšanas vietai;

22. uzskata, ka ir būtiski piedāvāt maternitātes atbalsta pakalpojumu, galvenokārt silišu, pirmsskolas izglītības iestāžu un pēcstundu nodarbību pakalpojumu, tiklu, lai varētu nodrošināt vīriešu un sieviešu vienlīdzīgas pieejas precēm un pakalpojumiem principa faktisku īstenošanu; uzskata, ka šajā tīklā būtu jāiekļauj tāda līmeņa publiskie pakalpojumi, kurš atbilst iedzīvotāju vajadzībām;

23. atzīmē, ka joprojām tiek ziņots par diskrimināciju un atšķirībām medicīnas preču un pakalpojumu pieejamībā, kas savukārt liecina par nepieciešamību uzlabot pieeju augstas kvalitātes bezmaksas valsts veselības aprūpei;

Sadarbīgā ekonomika

24. uzsver — jo īpaši noteiktu pakalpojumu un nozaru digitalizācijas rezultātā ir radušās jaunas jomas, kurās šī direktīva tiks iespējami piemērota, un pakalpojumu sniegšanas sadarbīgo formu izplatīšanās ir ieviesusi izmaiņas attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem un preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, vienlaikus atzīmējot, ka direktīva tomēr attiecas arī uz digitālo jomu; norāda, ka nesen publicētajam Komisijas paziņojumam “Eiropas sadarbīgās ekonomikas programma” vajadzētu kļūt par pirmo pasākumu, ar kuru tiktu efektīvi sekmēta un reglamentēta šī nozare, un ka turpmāk Komisijai būtu jānodrošina dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana un jāatspoguļo direktīvas normas, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem un efektīvi novērstu uzmākšanos, piedāvājot sadarbīgās ekonomikas pakalpojumus, un nodrošinātu pienācīgu drošību;

25. atzīmē, ka uzmākšanās rada īpašas problēmas, kas kavē panākt dzimumu vienlīdzību sadarbīgās ekonomikas pakalpojumu jomā; uzsver — lai gan daudzās platformās pieņemtā nulles tolerances politika pret uzmākšanos ir uzskatāma par labu praksi, kas šajā nozarē jāstiprina arī turpmāk, tomēr attiecīgajām platformām uzmākšanās novēršana ir jānosaka par prioritāti un jāapsver skaidru procedūru ieviešana, kas ļautu lietotājiem ziņot par ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem; uzsver, ka pamatojoties uz šo direktīvu, ir jāskaidro noteikumi par preču piegādātāju un pakalpojumu sniedzēju un tiešsaistes starpniecības platformu atbildību, tostarp gadījumos, kad uzmākšanos veikusi trešā persona;

26. uzskata, ka šie sadarbīgās ekonomikas piedāvātie pakalpojumi, kas ir pieejami sabiedrībai un piedāvāti peļņas gūšanas nolūkā, ir direktīvas darbības jomā, tādēļ tiem vajadzētu būt saskaņā ar vienlīdzīgas attieksmes pret sievietēm un vīriešiem principu;

27. šajā sakarā norāda, ka digitālajā jomā peļņa ne vienmēr nozīmē naudas gūšanu un ka arvien vairāk tiek izmantoti dati kā pretizpildījums precēm un pakalpojumiem;

28. aicina Komisiju uzraudzīt dzimumu līdztiesības principa ievērošanu sadarbīgā ekonomikā, to iekļaujot turpmākajos ziņojumos par direktīvas piemērošanu, un sagatavot īpašas pamatnostādnes par labas prakses noteikšanu, lai ar sadarbīgā ekonomikā piedāvātajiem pakalpojumiem nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem;

Otrdiena, 2017. gada 14. marta

Atšķirīga attieksme

29. norāda, ka direktīvas 4. panta 5. punkta piemērošana ir radījusi lielas problēmas direktīvas īstenošanai, proti, dod pamatu lielākajai daļai sūdzību, ko saņem dalībvalstu dzimumu līdztiesības iestādes, galvenokārt attiecībā uz atpūtas un izklaides nozari;

30. uzsver — neskatoties uz neskaidrībām par direktīvas 4. panta 5. punkta piemērošanu, šīs atkāpes galvenais mērķis ir radīt iespējas, lai turpmāk uzlabotu vienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem preču piegādes un pakalpojumu sniegšanas ziņā;

31. atzīmē, ka pastāv atšķirīga prakse, piemēram, attiecībā uz gadījumiem, kad pakalpojumi tiek piedāvāti tikai viena dzimuma personām vai par vienu un to pašu pakalpojumu tiek piemērota atšķirīga samaksa; uzsver, ka atšķirīgas attieksmes piemērošana būtu jāizvērtē katrā atsevišķā gadījumā, lai noskaidrotu, vai tas ir attaisnojams ar likumīgu mērķi, kā noteikts direktīvā;

32. mudina dzimumu līdztiesības iestādes un patērētāju aizsardzības organizācijas palielināt pakalpojumu sniedzēju informētību par atšķirīgas attieksmes ierobežošanu un nosacījumiem un uzlabot informētību par tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi pret pakalpojumu izmantotājiem, jo bieži tiek ziņots par to, ka pakalpojumu izmantotāji nav iepazinušies ar piemērojamiem noteikumiem preču un pakalpojumu jomā;

33. uzskata, ka pozitīvas rīcības relatīvais trūkums rodas tāpēc, ka direktīvas 4. panta 5. punkta dēļ direktīva dalībvalstīs tiek īstenota nepilnīgi; prasa veicināt pozitīvas rīcības veidus, pamatojoties uz likumīgu mērķi, kurā pastāv tieša saikne starp atviegloto režīmu un trūkumiem, kurus nedrīkst pieļaut vai kuri jānovērš, piemēram, ar dzimumu saistītā vardarbība cietušo personu aizsardzībai, veidojot patversmes viena dzimuma personām;

34. atkārtoti aicina Padomi izskatīt visus iespējamus veidus, lai nodrošinātu, ka ierosinātā Vienlīdzīgas attieksmes direktīva tiek pieņemta bez kavēšanās, tādējādi garantējot visaptverošu vienādu aizsardzību pret diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ;

Ieteikumi direktīvas piemērošanas sekmēšanai

35. aicina Komisiju prioritāri risināt transponēšanas jautājumus attiecīgajās dalībvalstīs, veicot konkrētus pasākumus, un tās atbalstīt konsekventākā direktīvas īstenošanā;

36. norāda — lai gan dzimumu līdztiesības iestādēm ir būtiska nozīme no šīs direktīvas izrietošo tiesību uzraudzīšanā un nodrošināšanā un tās raugās, lai dalībvalstīs šīs tiesības tiktu pilnībā īstenotas, tomēr tām piešķirtā kompetence attiecībā uz pieeju precēm un preču piegādi un noteikto mērķu sasniegšanas efektivitāte ir atšķirīga; aicina dalībvalstis garantēt pietiekamu kompetenci un neatkarību saskaņā ar direktīvas noteikumiem un valsts tiesību aktiem, kā arī pietiekamus resursus nacionālajām dzimumu līdztiesības iestādēm, lai tās varētu efektīvi pildīt savus galvenos uzdevumus, kuros ietilpst neatkarīga palīdzība no diskriminācijas cietušām personām, kas iesniedz sūdzības, neatkarīgu pētījumu par diskrimināciju veikšana, neatkarīgu ziņojumu un ieteikumu publicēšana, informētības palielināšana par direktīvu un stereotipu mazināšana par dzimumu lomām tādā jomā kā pieeja precēm un pakalpojumiem, preču piegāde un pakalpojumu sniegšana; atzīmē, ka nacionālajām dzimumu līdztiesības iestādēm būtu jāsaņem pienācīgs atbalsts, kad tās neatkarīgi un efektīvi veic savus pienākumus attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes veicināšanu, uzraudzību un atbalstīšanu;

37. aicina Komisiju uzlabot sadarbību ar dzimumu līdztiesības iestādēm, uzraugot, vai visās dalībvalstīs tiek ievēroti attiecīgie noteikumi par to kompetenci, un sniegt atbalstu, lai sistemātiski noteiktu lielākās grūtības un apmainītos ar paraugpraksi; aicina Komisiju uzkrāt labāko praksi un darīt to pieejamu dalībvalstīm, lai nodrošinātu resursus, kas nepieciešami pozitīvas darbības atbalstam un attiecīgo noteikumu labākas īstenošanas nodrošināšanai valsts līmenī;

38. norāda, ka būtu jāuzlabo tiesas pieejamība no diskriminācijas cietušajām personām, piešķirot neatkarīgām dzimumu līdztiesības iestādēm kompetences, lai tās varētu sniegt palīdzību, tostarp bezmaksas juridisko palīdzību, un lai tās varētu pārstāvēt minētās personas tiesvedībā par iespējamu diskrimināciju;

Otrdiena, 2017. gada 14. marta

39. aicina Komisiju direktīvas īstenošanas kontekstā cieši uzraudzīt nacionālo sūdzību izskatīšanas iestāžu efektivitāti un procedūras un nodrošināt, ka ir pieejami pārredzami un efektīvi sūdzību mehānismi, tostarp atturošas sankcijas;
40. aicina Komisiju, dalībvalstis un dzimumu līdztiesības iestādes iespējamā sadarbībā ar patērētāju aizsardzības organizācijām uzlabot gan pakalpojumu sniedzēju, gan pakalpojumu izmantotāju informētību par direktīvas noteikumiem, lai īstenotu vienlīdzīgas attieksmes principu šajā jomā un mazinātu to direktīvas pārkāpumu skaitu, par kuriem netiek ziņots;
41. sakarā ar to, ka direktīvas praktiskajā piemērošanā vēl aizvien ir trūkumi, aicina Komisiju lūgt Eiropas Juridisko ekspertu tīklam sadarbībā ar dzimumu līdztiesības iestādēm sākt visaptverošu pētījumu, ņemot vērā arī krusteniskos dzimumu nevienlīdzības veidus un daudzos diskriminācijas iemeslus, tostarp dažādu neaizsargātu sociālo grupu diskrimināciju, turpināt uzraudzības darbības un atbalstīt un mudināt dalībvalstis vākt un sniegt datus, lai īstenotu direktīvas pilno potenciālu; aicina dalībvalstis veikt visaptverošu, salīdzināmu un specifisku datu uzlabotu vākšanu par uzņēmējiem un seksuālu uzņēmējiem tādā jomā kā vienlīdzīga pieeja precēm un pakalpojumiem, lai nošķirtu diskriminācijas iemeslus, un šajā sakarā mudina uzlabot sadarbību ar attiecīgajām institūcijām; aicina Komisiju izveidot publisku datubāzi, kurā būtu iekļauti attiecīgie tiesību akti un judikatūra par vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem un kuru varētu izmantot kā līdzekli, lai palielinātu informētību par tiesību normu piemērošanu šajā jomā;
42. norāda, ka reklāmas joma ir saistīta ar preču un pakalpojumu jomu, jo preces un pakalpojumi tiek piedāvāti patērētājiem galvenokārt ar reklāmu palīdzību; uzsver, ka reklāmai ir liela ietekme uz dzimumiem balstītu stereotipu veidošanā, saglabāšanā un attīstībā un diskriminējošā sieviešu attēlošanā; tādēļ aicina Komisiju veikt pētījumu par dzimumu vienlīdzību reklāmās un izpētīt nepieciešamību un iespējas uzlabot vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem reklāmas jomā un veicināt paraugpraksi šajā jomā; atzinīgi vērtē noteikumus un pamatnostādnes par sieviešu un vīriešu vienlīdzību plašsaziņas līdzekļu jomā un aicina dalībvalstis nepieciešamības gadījumā nostiprināt šos noteikumus, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem;
43. aicina dalībvalstis sekmēt dialogu ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, kurām ir legītīma interese iesaistīties cīņā pret diskrimināciju dzimuma dēļ attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu;
44. aicina dalībvalstis un Komisiju integrēt konkrētai nozarei paredzētu dzimumu līdztiesības pieeju, uzlabojot direktīvas īstenošanu;
45. aicina Komisiju, uzraugot un atbalstot dalībvalstis direktīvas īstenošanā, labāk saskaņot šīs direktīvas prasības ar citu līdztiesības direktīvu prasībām;

o

o o

46. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-